

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2024. gada 2. februārī
(OR. en)

2022/0092 (COD)

PE-CONS 64/23

CONSOM 387
MI 915
COMPET 1048
ENER 582
ENV 1200
SUSTDEV 134
DIGIT 239
CODEC 1994

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko veicina patērētāju dalību zaļās pārkārtošanās procesā, nodrošinot viņiem labāku aizsardzību pret negodīgu praksi un viņu labāku informētību, groza Direktīvu 2005/29/EK un Direktīvu 2011/83/ES

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2024/...**

(... gada ...),

**ar ko veicina patērētāju dalību zaļās pārkārtošanās procesā,
nodrošinot viņiem labāku aizsardzību pret negodīgu praksi un
viņu labāku informētību, groza Direktīvu 2005/29/EK un Direktīvu 2011/83/ES**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ OV C 443, 22.11.2022., 75. lpp.

² Eiropas Parlamenta 2024. gada 17. janvāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Lai veicinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, kam pamatā būtu augsts patērētāju un vides aizsardzības līmenis, un lai paātrinātu zaļo pārkārtošanos, ir būtiski, ka patērētāji var pieņemt apzinātus lēmumus par pirkumu un līdz ar to veicināt ilgtspējīgākus patēriņa modeļus. Tas nozīmē, ka tirgotājiem ir pienākums sniegt skaidru, būtisku un ticamu informāciju. Tāpēc Savienības patērētāju tiesību aktos būtu jāievieš īpaši noteikumi, ar ko novērstu negodīgu komercpraksi, kas maldina patērētājus un liedz viņiem izdarīt ilgtspējīga patēriņa izvēli, piemēram, būtu jānovērš prakse, kas saistīta ar preču agrīnu novecošanu, maldinošām vidiskuma norādēm (“zaļmaldināšana”), maldinošu informāciju par produktu vai tirgotāju uzņēmumu sociālajām īpašībām vai nepārredzamiem un apšaubāmiem ilgtspējas marķējumiem. Minētie noteikumi ļaus valstu kompetentajām iestādēm efektīvi vērsties pret šādu praksi. Nodrošinot patērētājiem godīgas, saprotamas un ticamas vidiskuma norādes, tirgotāji varēs darboties vienlīdzīgos konkurences apstākļos un patērētāji varēs izvēlēties produktus, kas videi patiešām ir labāki nekā konkurējošie produkti. Tas veicinās konkurenci, kas vairoš vidiski ilgtspējīgus produktus, tādējādi samazinot negatīvo ietekmi uz vidi.

- (2) Minētie jaunie noteikumi būtu jāievieš, grozot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK³ 6. un 7. pantu attiecībā uz tādu komercpraksi, kas uzskatāma par maldinošu un tādējādi aizliedzamu, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, un grozot Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu, tajā iekļaujot konkrētu maldinošu praksi, kura jebkuros apstākļos uzskatāma par negodīgu un tādēļ aizliegtu. Kā jau noteikts Direktīvā 2005/29/EK, joprojām vajadzētu būt iespējai uzskatīt, ka kāda konkrēta komercprakse ir negodīga, pamatojoties uz minētās direktīvas 5. līdz 9. pantu, pat ja konkrētā prakse nav iekļauta Direktīvas 2005/29/EK I pielikumā kā negodīga komercprakse.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

- (3) Lai patērētājiem būtu iespēja pieņemt labāk informētus lēmumus un līdz ar to stimulēt pieprasījumu pēc ilgtspējīgākām precēm un šādu preču piedāvājumu, patērētājus, iepazīstinot ar produkta vispārējo sniegumu, nedrīkstētu maldināt par produkta vides vai sociālajiem raksturlielumiem vai apritīguma aspektiem, piemēram, ilgzturību, remontējamību vai reciklējamību. Tāpēc Direktīvas 2005/29/EK 6. panta 1. punkts būtu jāgroza, pēc katra atsevišķā gadījuma izvērtēšanas produkta galveno īpašību sarakstā, attiecībā uz kurām tirgotāja praksi var uzskatīt par maldinošu, pievienojot produkta vidiskos un sociālos raksturlielumus un apritīguma aspektus. Tirgotāju sniegtā informācija par produkta sociālajiem raksturlielumiem visā produkta vērtības ķēdē var attiekties, piemēram, uz iesaistītā darbaspēka darba apstākļu kvalitāti un taisnīgumu, piemēram, adekvātām algām, sociālo aizsardzību, darba vides drošību un sociālo dialogu. Šāda informācija var attiekties arī uz cilvēktiesību ievērošanu, uz vienlīdzīgu attieksmi un iespējām visiem, tostarp dzimumu līdztiesību, iekļaušanu un daudzveidību, uz ieguldījumu sociālajās iniciatīvās vai uz ētiskiem apsvērumiem, piemēram, dzīvnieku labturību. Produkta vidiskos un sociālos raksturlielumus var interpretēt plaši, ietverot vides un sociālos aspektus, produkta ietekmi un sniegumu.

- (4) Vidiskuma norādes, it īpaši ar klimatu saistītas norādes, arvien biežāk tiek saistītas ar nākotnes sniegumu, proti, pieņem, ka līdz noteiktam datumam notiks pārkārtošanās uz oglekļneitralitāti vai klimatneitralitāti, vai arī norādes tiek saistītas ar līdzīgu mērķi. Sniedzot šādas norādes, tirgotāji rada iespaidu, ka patērētāji, iegādājoties to produktus, veicina mazoglekļa ekonomiku. Lai nodrošinātu šādu norāžu pamatotību un ticamību, būtu jāgroza Direktīvas 2005/29/EK 6. panta 2. punkts, lai pēc katra gadījuma atsevišķas izvērtēšanas aizliegtu šādas norādes, ja tās nav pamatotas ar skaidrām, objektīvām, publiski pieejamām un pārbaudāmām saistībām un mērķiem, ko uzņēmies tirgotājs un kas noteikti detalizētā un reālistiskā īstenošanas plānā, kurā izklāstīts, kā minētās saistības un mērķi tiks sasniegti, un norādīts, ka šim nolūkam ir piešķirti līdzekļi. Minētajā īstenošanas plānā attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem būtu jāiekļauj visi būtiskie saistību izpildei nepieciešamie elementi, piemēram, budžeta resursi un tehnoloģiskie sasniegumi. Šādas norādes būtu arī jāpārbauda trešās puses ekspertam, kuram vajadzētu būt neatkarīgam no tirgotāja, brīvam no jebkādiem interešu konfliktiem, ar pieredzi un kompetenci vides jautājumos un kuram vajadzētu būt spējīgam regulāri uzraudzīt tirgotāja progresu saistību un mērķu izpildē, tostarp atskaites punktus to sasniegšanai. Tirgotājiem būtu jānodrošina, ka šādi regulāri trešās puses eksperta konstatējumi ir pieejami patērētājiem.

- (5) Vēl viena iespējami maldinoša komercprakse, kas ir jāpievieno konkrētajai Direktīvas 2005/29/EK 6. panta 2. punktā minētajai praksei, ir tāda labuma reklamēšana patērētājiem, kas ir nebūtiski un nav tieši saistīti ar kādu no konkrētā produkta vai uzņēmuma funkcijām un kas varētu maldināt patērētājus, liekot uzskatīt, ka konkrētais produkts ir labvēlīgāks patērētājiem, videi vai sabiedrībai nekā citi tāda paša veida produkti vai tirgotāju uzņēmumi, piemēram, tās varētu būt norādes, ka konkrētais pudelēs pildīta ūdens zīmols nesatur glutēnu, vai norādes, ka papīra loksnēs nav plastmasas.
- (6) Arvien plašāk tirgvedībā tiek izmantota produktu salīdzināšana, balstoties uz to vidiskajiem vai sociālajiem raksturlielumiem, tādiem kā ilgizturība, remontējamība vai reciklējamība, kas varētu maldināt patērētājus, kuri ne vienmēr spēj izvērtēt sniegtās informācijas ticamību. Lai nodrošinātu, ka šāda salīdzināšana nemaldina patērētājus, būtu jāgroza Direktīvas 2005/29/EK 7. pants ar mērķi noteikt, ka tirgotājiem jāsniedz patērētājiem informācija par salīdzināšanas metodi, salīdzinātajiem produktiem un minēto produktu piegādātājiem, kā arī par informācijas atjaunināšanas pasākumiem. Tam būtu jānodrošina, ka patērētāji, ļaujoties uz šādu salīdzināšanu, pieņem labāk informētus lēmumus saistībā ar darījumu veikšanu. Būtu jānodrošina, ka šāda salīdzināšana ir objektīva, it īpaši salīdzinot produktus, kas pilda vienādu funkciju, šajā nolūkā izmantojot vienotu metodi un vienotus pieņēmumus, kā arī salīdzinot salīdzināto produktu būtiskas un pārbaudāmas pazīmes.

- (7) Ilgtspējas marķējumi var attiekties uz daudziem produkta, procesa vai uzņēmuma raksturlielumiem, un ir būtiski nodrošināt šādu marķējumu pārredzamību un uzticamību. Tāpēc tādu ilgtspējas marķējumu izvietošana, kuri nav balstīti uz sertifikācijas shēmu vai kurus nav noteikušas publiskas iestādes, būtu jāaizliedz, iekļaujot šādu praksi Direktīvas 2005/29/EK I pielikuma sarakstā. Pirms ilgtspējas marķējuma izvietošanas tirgotājam būtu jānodrošina, ka saskaņā ar publiski pieejamajiem sertifikācijas shēmas noteikumiem marķējums atbilst minimālajiem pārredzamības un ticamības nosacījumiem, tostarp objektīvi tiek uzraudzīta atbilstība shēmas prasībām. Šāda uzraudzība būtu jāveic trešai pusei, kuras kompetence un neatkarība gan no shēmas īpašnieka, gan tirgotāja ir nodrošināta, pamatojoties uz starptautiskiem, Savienības vai valsts standartiem un procedūrām, piemēram, būtu jāpierāda atbilstība attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem, tādiem kā ISO 17065 “Atbilstības novērtēšana. Prasības struktūrām, kas sertificē produktus, procesus un pakalpojumus”, vai būtu jāizmanto mehānismi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008⁴. Ilgtspējas marķējumu izvietošana arī turpmāk nav nepieciešama sertifikācijas shēma, ja šādus marķējumus ir noteikusi publiska iestāde vai ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011⁵ 35. pantu attiecībā uz pārtikas produktiem ir izmantoti papildu izteikšanas un norādīšanas veidi.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

Publisko iestāžu izveidoto ilgtspējas marķējumu piemēri ir logotipi, ko piešķir, ja tiek izpildītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009⁶ vai (EK) Nr. 66/2010⁷ prasības. Atsevišķas sertifikācijas zīmes, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436⁸ 27. pantā, var darboties arī kā ilgtspējas marķējumi, ja tās popularizē produktu, procesu vai uzņēmumu ar atsauci, piemēram, uz produkta vai procesa vidiskajiem vai sociālajiem raksturlielumiem vai abiem kopā. Tirgotājam vajadzētu būt iespējai izvietot šādas sertifikācijas zīmes tikai tad, ja tās ir izveidojušas publiskas iestādes vai ja tās ir balstītas uz sertifikācijas shēmu. Šis noteikums papildina Direktīvas 2005/29/EK I pielikuma 4. punktu, kas aizliedz norādīt, ka tirgotāju, tirgotāja komercpraksi vai produktu ir sertificējusi, ieteikusi vai atļāvusi lietot valsts vai privāta struktūra, taču tas neatbilst patiesībai, kā arī aizliedz šādu norādi lietot, ja nav ievēroti sertifikācijas, ieteikuma vai atļaujas nosacījumi. Zaļajām un ilgtspējīgām obligācijām piemērojamie brīvprātīgie tirgus standarti un brīvprātīgie publiskie standarti lielākoties nav mērķēti uz privātajiem ieguldītājiem, un uz tiem attiecas īpaši tiesību akti. Tādēļ minētie standarti nebūtu jāuzskata par ilgtspējas marķējumiem saskaņā ar šo direktīvu. Ir svarīgi, lai publiskās iestādes, cik vien iespējams un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, veicinātu pasākumus ar mērķi mazajiem un vidējiem uzņēmumu atvieglināt piekļuvi ilgtspējas marķējumiem.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 336, 23.12.2015., 1. lpp.).

- (8) Gadījumos, kad ilgspējas marķējuma izvietošana ietver komerciālu paziņojumu, kas liek domāt vai rada iespaidu, ka produkts pozitīvi ietekmē vidi vai tam nav ietekmes uz vidi, vai ka tas videi kaitē mazāk nekā konkurējoši produkti, tad minētais ilgspējas marķējums būtu arī jāuzskata par vidiskuma norādi.
- (9) Direktīvas 2005/29/EK I pielikums arī būtu jāgroza, lai aizliegtu sniegt vispārinātu vidiskuma norādi, kas neatbilst atzītam izcilam vidiskajam sniegumam, kurš attiecas uz norādi. Vispārinātu vidiskuma norāžu piemēri ietver, piemēram, “videi draudzīgs”, “dabai draudzīgs”, „zaļš”, “dabas draugs”, “ekoloģisks”, “videi piemērots”, “klimatam draudzīgs”, “vidi saudzējošs”, “oglekļa ziņā nekaitīgs”, energoefektīvs”, “bionoārdāms”, “biobāzēts” vai līdzīgus paziņojumus, kas liek domāt vai rada iespaidu par izcilu vidisko sniegumu. Šādas vispārinātas vidiskuma norādes būtu jāaizliedz, ja nevar pierādīt atzītu izcilu vidisko sniegumu. Ja vidiskuma norādes specifikācija ir skaidri un pamanāmi norādīta tajā pašā informācijas nesējā, piemēram, vienā un tajā pašā reklāmas klipā, produkta iepakojumā vai tiešsaistes pārdošanas saskarnē, tad vidiskuma norādi neuzskata par vispārinātu vidiskuma norādi. Piemēram, norāde “klimatam draudzīgs iepakojums” būtu vispārināta norāde, savukārt norāde par to, ka “iepakojuma ražošanai izmantotā enerģija 100 % apmērā iegūta no atjaunīgiem energoresursiem”, būtu īpaša norāde, uz kuru šis aizliegums neattiektos, neskarot citus Direktīvas 2005/29/EK noteikumus, kas joprojām būtu piemērojami šādām konkrētām norādēm. Bez tam norādi, kas rakstveidā vai mutvārdos tiek sniegta kopā ar netiešām norādēm, piemēram, krāsām vai attēliem, varētu uzskatīt par vispārinātu vidiskuma norādi.

- (10) Atzītu izcilu vidisko sniegumu var pierādīt, norādot atbilstību Regulai (EK) Nr. 66/2010 vai dalībvalstīs oficiāli atzītām EN ISO 14024 ekomarķējuma sistēmām vai atbilstību augstākā līmeņa vidiskajam sniegumam attiecībā uz konkrētu vidiskuma raksturlielumu saskaņā ar citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, piemēram, atbilstību A klasei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369⁹. Attiecīgajam atzītajam izcilajam vidiskajam sniegumam vajadzētu būt saistītam ar visu norādi. Piemēram, tādu vispārinātu vidiskuma norādi kā “energoefektīvs” varētu izmantot, balstoties uz atzītu izcilu vidisko sniegumu saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1369. Turpretī tādu vispārinātu vidiskuma norādi kā “bionoārdāms” nevarētu balstīt uz atzītu izcilu vidisko sniegumu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 66/2010, ciktāl konkrētajos ES ekomarķējuma kritērijos, kas saistīti ar attiecīgo produktu, nav prasību par bionoārdāmību. Tāpat tirgotājam nevajadzētu sniegt vispārinātu norādi, piemēram, “apzinīgs”, “ilgtspējīgs” vai “atbildīgs”, pamatojoties tikai uz atzītu izcilu vidisko sniegumu, jo šādas norādes papildus vides raksturlielumiem ir saistītas ar citiem raksturlielumiem, piemēram, sociālajiem raksturlielumiem.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

- (11) Cita maldinoša komercprakse, kas jebkuros apstākļos būtu jāaizliedz un tādējādi jāpievieno Direktīvas 2005/29/EK I pielikuma sarakstam, ir vidiskuma norāde attiecībā uz visu produktu vai tirgotāja visu uzņēmumu, ja tā faktiski attiecas tikai uz konkrētu produkta aspektu vai atsevišķu tirgotāja uzņēmuma nerezematīvu darbību. Minēto aizliegumu piemērotu, piemēram, gadījumā, kad produktu tirgū laiž kā “izgatavotu, izmantojot pārstrādātu materiālu”, radot iespaidu, ka viss produkts ir izgatavots no pārstrādāta materiāla, lai gan faktiski no pārstrādāta materiāla ir izgatavots tikai iepakojums, vai kad tirgotājs rada iespaidu, ka izmantoti tikai atjaunīgās enerģijas avoti, lai gan īstenībā atsevišķās tirgotāja ražotnēs vēl aizvien tiek izmantotas fosilās degvielas. Attiecīgi, aizliegumam nebūtu jāliedz tirgotājam sniegt vidiskuma norādes par visu savu uzņēmumu ar noteikumu, ka minētās norādes ir precīzas un pārbaudāmas un ka tās nepārspilē vidiskās priekšrocības, kā, piemēram, tas būtu otrajā no minētajiem piemēriem, ja minētais tirgotājs sniegtu paziņojumu par fosilo degvielu izmantošanas samazinājumu visā savā uzņēmumā.

- (12) Sevišķi svarīgi ir aizliegt sniegt norādes, kas balstītas uz siltumnīcefekta gāzu emisiju kompensēšanu, apgalvojot, ka produktam, precei vai pakalpojumam ir neitrāla, samazināta vai pozitīva ietekme uz vidi siltumnīcefekta gāzu emisiju ziņā. Šādas norādes būtu jāaizliedz visos apstākļos un jāiekļauj sarakstā Direktīvas 2005/29/EK I pielikumā, jo tās maldina patērētājus, liekot domāt, ka šādas norādes attiecas uz pašu produktu vai tā piegādi un ražošanu, vai arī rada patērētājiem nepatiesu iespaidu, ka minētā produkta patēriņam nav ietekmes uz vidi. Šādu norāžu piemēri ir “klimatneitrāls”, “sertificēts kā CO₂ neitrāls”, “CO₂ labvēlīgs”, “nulles ietekme uz klimatu”, “klimata ietekmi kompensējošs”, “samazināta ietekme uz klimatu” un “samazināta CO₂ pēda”. Šādas norādes vajadzētu atļaut tikai tad, ja tās balstītas uz attiecīgā produkta faktisko ietekmi aprites cikla laikā un ja tās netiek balstītas uz siltumnīcefekta gāzu emisiju kompensēšanu ārpus produkta vērtības ķēdes, jo abi minētie aspekti nav līdzvērtīgi. Šādam aizliegumam nebūtu jāliedz uzņēmumiem reklamēt savus ieguldījumus vides iniciatīvās, tostarp oglekļa kredītu projektos, ja vien uzņēmumi šādu informāciju sniedz veidā, kas nav maldinošs un atbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām prasībām.

- (13) Papildu prasības attiecībā uz vidiskuma norādēm būs jānosaka konkrētos Savienības tiesību aktos. Šīs jaunās prasības palīdzēs sasniegt mērķi, kas izvirzīts Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumā par Eiropas zaļo kursu, proti, ļaut pircējiem pieņemt ilgtspējīgākus lēmumus un samazināt zaļmaldināšanas risku, izmantojot uzticamu, salīdzināmu un pārbaudāmu informāciju.
- (14) Tādu preču tirgvedība dalībvalstīs, kuras it kā ir identiskas, taču faktiski to saturs vai raksturlielumi ievērojami atšķiras, varētu maldināt patērētājus un likt viņiem pieņemt lēmumu par darījumu, kādu viņi citādi nebūtu pieņēmuši. Šāda tirgvedības prakse ir skaidri minēta Direktīvas 2005/29/EK 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ko iekļāva ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/2161¹⁰, kas dalībvalstīm ir bijusi jāpiemēro no 2022. gada 28. maija. Komisija 2024. gadā izvērtēs Direktīvas (ES) 2019/2161 piemērošanu, tostarp Direktīvas 2005/29/EK 6. panta 2. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, un par to ziņos, kā arī izvērtēs, vai minētajai praksei vajadzētu piemērot stingrākas prasības, tostarp I pielikumā iekļauto aizliegumu. Jaunie noteikumi, ar ko šajā direktīvā vēršas pret zaļmaldināšanu, būtu jāattiecina arī uz minēto praksi, kad viena un tā paša produkta atšķirīgas versijas dažādās dalībvalstīs tiek tirgotas kā identiski produkti, lai gan tie būtiski atšķiras, kā minēts Direktīvas 2005/29/EK 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2161 (2019. gada 27. novembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/6/EK, 2005/29/EK un 2011/83/ES attiecībā uz Savienības patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu labāku izpildi un modernizēšanu (OV L 328, 18.12.2019., 7. lpp.).

- (15) Jebkuros apstākļos būtu jāaizliedz kā tirgotāja piedāvājuma atšķirīgu iezīmi uzrādīt prasības, kas visiem attiecīgās produktu kategorijas produktiem, tostarp importētiem produktiem, Savienības tirgū noteiktas ar tiesību aktiem, un šādas iezīmes attiecīgi būtu jāpievieno Direktīvas 2005/29/EK I pielikuma sarakstam. Šo aizliegumu būtu jāpiemēro, piemēram, gadījumos, ja tirgotājs reklamē attiecīgu produktu kā tādu, kurā nav iekļauta konkrēta ķīmiska viela, lai gan Savienībā šīs vielas iekļaušana ar likumu jau ir aizliegta visos minētās produktu kategorijas produktos. Savukārt aizliegums nebūtu jāattiecina uz komercpraksi, kas veicina tirgotāju vai produktu atbilstību tiesību aktu prasībām, kuras piemēro tikai dažiem produktiem, bet ne citiem tās pašas kategorijas konkurējošiem produktiem Savienības tirgū, piemēram, produktiem, kuru izcelsme ir ārpus Savienības. Tā varētu būt gadījumā, kad atsevišķiem tirgū laistiem produktiem ir jāatbilst noteiktām tiesību aktu prasībām, savukārt citiem tās pašas kategorijas produktiem nav jāatbilst minētajām prasībām. Piemēram, attiecībā uz zivju produktiem, kas ražoti ilgtspējīgā veidā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, būtu atļauts reklamēt tādu produktu ilgtspējas raksturlielumus, kas atbilst Savienības tiesību aktu prasībām, ja Savienības tirgū piedāvātiem trešo valstu izcelsmes zivju produktiem nav jāatbilst minētajām Savienības tiesību aktu prasībām.

- (16) Lai uzlabotu patērētāju labklājību, Direktīvas 2005/29/EK grozījumos būtu jāpievēršas arī vairākiem prakses veidiem, kas saistīti ar agrīnu novecošanos, tostarp plānotai agrīnas novecošanās praksei, kuru saprot kā tirdzniecības politiku, kas ietver apzinātu produkta plānošanu vai izstrādi, paredzot ierobežotu tā kalpošanas laiku, lai produkts pēc noteikta laika vai iepriekšnoteiktas intensitātes lietošanas priekšlaicīgi novecotos vai pārstātu funkcionēt. Tādu produktu iegāde, attiecībā uz kuriem ir sagaidāms, ka tie kalpos ilgāk, nekā tie faktiski kalpo, rada kaitējumu patērētājiem. Turklāt agrīnas novecošanās praksei kopumā ir negatīva ietekme uz vidi, jo palielinās atkritumu daudzums un vairāk izmanto enerģiju un materiālus. Tāpēc informēšana par agrīnas novecošanās praksi, visticamāk, arī samazinātu atkritumu daudzumu un veicinātu ilgtspējīgāku patēriņu.

(17) Saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu būtu arī jāaizliedz noklusēt patērētājiem informāciju par to, ka kāds programmatūras atjauninājums negatīvi ietekmēs preču ar digitāliem elementiem darbību vai digitālā satura vai digitālo pakalpojumu izmantošanu. Kopumā tiek sagaidīts, ka par programmatūras atjauninājumu izstrādi atbildīgo tirgotāju rīcībā ir šāda informācija, savukārt citos gadījumos tirgotāji var paļauties uz ticamu informāciju, ko sniedz, piemēram, programmatūras izstrādātāji, piegādātāji vai valsts kompetentās iestādes. Piemēram, aicinot patērētājus atjaunināt operētājsistēmu savā viedtālrunī, tirgotājam nevajadzētu noklusēt patērētājam informāciju, ka šāds atjauninājums negatīvi ietekmēs kādas viedtālruna funkcijas darbību, piemēram, baterijas darbību, atsevišķu lietotņu sniegumu vai izraisīs vispārēju viedtālruna darbības palēnināšanos. Šis aizliegums būtu jāattiecina uz visiem atjauninājumiem, tostarp drošības un funkcionalitātes atjauninājumiem. Atjauninājumiem, tostarp drošības atjauninājumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu preces, digitālā satura un digitālā pakalpojuma atbilstību, būtu jāpiemēro arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/770¹¹ 8. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/771¹² 7. pants. Tas neskar Direktīvas (ES) 2019/770 19. pantu.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/770 (2019. gada 20. maijs) par dažiem digitālā satura un digitālo pakalpojumu piegādes līgumu aspektiem (OV L 136, 22.5.2019., 1. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).

- (18) Programmatūras atjauninājumi, kas ir drošības atjauninājumi, ir nepieciešami drošai produkta izmantošanai, savukārt atjauninājumi, kas saistīti ar funkcionalitātes uzlabojumiem, tādu funkciju nepilda. Tāpēc Direktīvā 2005/29/EK būtu jāaizliedz programmatūras atjauninājumu uzrādīt kā nepieciešamu produkta atbilstības nodrošināšanai, ja konkrētais atjauninājums uzlabo vienīgi funkcionalitātes īpašības.
- (19) KomerCPaziņojumi par precēm, kurās ir iestrādāta to ilgizturību ierobežojoša funkcija, ir komercprakse, kas kaitē patērētājiem un videi, jo mudina iegādāties preces, kas patērētājiem rada augstākas izmaksas, nelietderīgi tērē resursus un rada atkritumus un siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tāpēc šādi komercpaziņojumi būtu jāaizliedz, ja tirgotājam ir pieejama informācija par preces funkciju un tās ietekmi uz preces ilgizturību. Piemēram, šādas funkcijas varētu būt programmatūra, kas pēc noteikta laika aptur vai pazemina preces funkcionalitāti, vai aparatūra, kura izstrādāta tā, lai pēc noteikta laika pārstātu darboties. Tas varētu būt arī konstrukcijas vai ražošanas defekts, kas, lai arī nav šim nolūkam ieviesta funkcija, izraisa preces priekšlaicīgu sabojāšanos, ja defektu nenovērš, tiklīdz tirgotājs saņēmis informāciju par attiecīgo funkciju un tās ietekmi. Minētā aizlieguma kontekstā komercpaziņojumi ietver paziņojumus, kuru mērķis ir tieši vai netieši reklamēt preces. Preču ražošana un laišana tirgū nav komercpaziņojumi. Minētajam aizliegumam būtu jāattiecas lielākoties uz tirgotājiem, kuri ir arī preču ražotāji, jo tie ir viņi, kas nosaka preču ilgizturību.

Tāpēc principā, ja prece ir identificēta kā tāda, kas ietver ilgizturību ierobežojošu funkciju, no šīs preces ražotāja būtu sagaidāms, ka tas zina par šo funkciju un tās ietekmi uz attiecīgās preces ilgizturību. Tomēr minētais aizliegums būtu jāattiecina uz tirgotājiem, kas nav preču ražotāji, piemēram, pārdevējiem, ja tiem ir pieejama ticama informācija par šādu funkciju un tās ietekmi uz ilgizturību, piemēram, valsts kompetentās iestādes paziņojums vai ražotāja sniegta informācija. Tāpēc, tiklīdz šāda informācija tirgotājam ir pieejama, aizliegums būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai tirgotājam faktiski ir vai nav zināma minētā informācija, piemēram, ja tirgotājs šai informācijai nepievērš uzmanību. Lai šādu komercpraksi uzskatītu par negodīgu, nebūtu nepieciešams pierādīt, ka funkcijas mērķis ir veicināt attiecīgās preces aizstāšanu, bet pietiktu ar pierādījumu, ka šāda funkcija ir ieviesta preces ilgizturības ierobežošanai. Šis aizliegums papildina un neietekmē patērētājiem pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus gadījumā, ja preces neatbilst Direktīvas (ES) 2019/771 prasībām. Tādu funkciju izmantošana, kas ierobežo preču ilgizturību, būtu jānošķir no tādas ražošanas prakses, kurā izmanto vispārēji zemas kvalitātes materiālus vai procesus, kā rezultātā tiek ierobežota preču ilgizturība. Preces neatbilstību, ko rada zemas kvalitātes materiālu vai procesu izmantošana, arī turpmāk būtu reglamentē noteikumiem par preču atbilstību, kas paredzēti Direktīvā (ES) 2019/771.

- (20) Saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu būtu jāaizliedz prakse nepatiesi norādīt, ka precei ir noteikta ilgizturība attiecībā uz lietošanas laiku vai intensitāti normālas lietošanas apstākļos. Tas būtu, piemēram, gadījums, ja tirgotājs informē patērētājus, ka veļas mazgāšanas mašīna ir paredzēta, lai veiktu noteiktu skaitu mazgāšanas ciklu saskaņā ar paredzamo standarta lietošanu atbilstīgi tās lietošanas instrukcijām, bet veļas mazgāšanas mašīnas faktiskās un lietošanas instrukcijām atbilstīgās izmantošanas laikā izrādās, ka tas tā nav. Šādas norādes galvenokārt izmanto ražotāji, jo viņi nosaka preču ilgizturību. Tāpēc principā tiek sagaidīts, ka tirgotāji, kas ir arī šo preču ražotāji, apzinās norāžu nepatiesību attiecībā uz preču ilgizturību, savukārt citiem tirgotājiem, tādiem kā pārdevēji, būtu jāpaļaujas uz viņiem pieejamu ticamu informāciju, piemēram, pamatojoties uz valsts kompetentās iestādes paziņojumu vai ražotāja sniegto informāciju. Preces neatbilstība, kam iemesls ir gadījuma rakstura defekti preces ražošanas procesā, arī turpmāk būtu jāreglamentē ar noteikumiem par preču atbilstību, kuri paredzēti Direktīvā (ES) 2019/771.

- (21) Tāpat arī būtu jāgroza Direktīvas 2005/29/EK I pielikums nolūkā aizliegt produktus raksturot kā remontējamus, lai gan šāds remonts nav iespējams.
- (22) Ar Direktīvu 2005/29/EK aizliedzot minēto praksi attiecībā uz ilgizturību un remontējamību, dalībvalstu patērētāju tiesību aizsardzības iestādes iegūtu papildu izpildes rīku labākai patērētāju interešu aizsardzībai gadījumos, kad tirgotāji neievēro ar konkrētiem produktiem saistītos Savienības tiesību aktos noteiktās prasības par preču ilgizturību un remontējamību.
- (23) Cita prakse, kas saistīta ar agrīnu novecošanos un kas būtu jāaizliedz un jāpievieno Direktīvas 2005/29/EK I pielikuma sarakstam, ir patērētāju mudināšana nomainīt vai papildināt produkta patērējamās sastāvdaļas agrāk, nekā tas būtu nepieciešams tehnisku iemeslu dēļ. Šāda prakse maldina patērētāju, rosinot domāt, ka, nomainot preces patērējamās sastāvdaļas, tā vairs nedarbosies, un līdz ar to patērētājs iegādājas vairāk patērējamo sastāvdaļu, nekā tas ir nepieciešams. Piemēram, vajadzētu aizliegt praksi, izmantojot printera iestatījumus, mudināt patērētāju nomainīt printera tintes kasetnes, pirms tās patiešām ir tukšas, lai stimulētu papildu tintes kasetņu iegādi.

- (24) Būtu arī jāgroza Direktīvas 2005/29/EK I pielikums, lai aizliegtu noklusēt patērētājam informāciju par preces funkcionalitātes defektu, ja tiek izmantotas tādas patērējamās sastāvdaļas, rezerves daļas vai piederumi, ko nenodrošina sākotnējais ražotājs. Piemēram, ja printeris ir konstruēts tā, ka tā funkcionalitāte ir ierobežota gadījumā, kad tiek izmantotas tintes kasetnes, ko nenodrošina printera sākotnējais ražotājs, šo informāciju nevajadzētu slēpt no patērētāja, jo šāda prakse varētu maldināt patērētāju, kā rezultātā tie varētu iegādāties alternatīvu tintes kasetni, kas minētajam printerim nav piemērota, tādējādi radot nevajadzīgas atkritumu plūsmas vai papildu izmaksas patērētājam. Tāpat no patērētāja iegādes brīdī nedrīkstētu slēpt arī informāciju par viedierīci, kura ir konstruēta tā, ka tās funkcionalitāte ir ierobežota, ja izmanto lādētājus vai rezerves daļas, kuras nenodrošina sākotnējais ražotājs. Būtu arī jāaizliedz maldināt patērētāju, liekot viņam domāt, ka tad, ja izmanto patērējamās sastāvdaļas, rezerves daļas vai piederumus, ko nav nodrošinājis sākotnējais ražotājs, pasliktināsies preces funkcionalitāte, ja tas neatbilst patiesībai. Principā no tirgotājiem, kas ir arī šo preču ražotāji, tiek sagaidīts, ka tiem ir šāda informācija, savukārt citiem tirgotājiem, tādiem kā pārdevēji, būtu jāpaļaujas uz ticamu tiem pieejamu informāciju, piemēram, pamatojoties uz valsts kompetentās iestādes paziņojumu vai ražotāja sniegto informāciju.

- (25) Lai patērētāji varētu pieņemt labāk pamatotus lēmumus un lai stimulētu pieprasījumu pēc ilglietojuma precēm un to piegādi, pirms līguma noslēgšanas par visu veidu precēm būtu jāsniedz konkrēta informācija par produkta ilgzinātību un remontējamību. Turklāt attiecībā uz precēm, kurām ir digitāli elementi, digitālo saturu un digitāliem pakalpojumiem patērētāji būtu jāinformē par laikposmu, kādā ir pieejami bezmaksas programmatūras atjauninājumi. Tāpēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES¹³ būtu jāgroza, lai patērētājiem informāciju par ilgzinātību, remontējamību un atjauninājumu pieejamību sniegtu pirms līguma noslēgšanas. Informācija patērētājiem būtu jāsniedz skaidrā un saprotamā veidā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/882¹⁴ noteiktajām piekļūstamības prasībām. Pienākums sniegt šo informāciju patērētājiem papildina un neietekmē patērētāju tiesības, kas paredzētas Direktīvās (ES) 2019/770 un (ES) 2019/771.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

- (26) Labs preces ilgizturības rādītājs ir ražotāja sniegtā ilgizturības komercgarantija Direktīvas (ES) 2019/771 17. panta nozīmē. Ražotāja ilgizturības komercgarantija ir saistības, ko ražotājs attiecībā uz preces ilgizturību ir uzņēmis pret patērētāju. Konkrētāk, tās ir saistības, ka normālas lietošanas apstākļos prece saglabās savas funkcijas un sniegumu. Lai patērētājus informētu, ka konkrētajai precei ir ilgizturības garantija, šī informācija patērētājam būtu jāsniedz, izmantojot saskaņotu marķējumu. Tirgotājiem, kas pārdod preces, vajadzētu uzlikt par pienākumu — ja ražotājs šo informāciju dara pieejamu tirgotājam — informēt patērētājus par jebkuras tādas ražotāja sniegtās ilgizturības komercgarantijas esamību un ilgumu, kuru attiecībā uz visu preci ražotājs piedāvā bez papildu maksas un kura ir ilgāka par diviem gadiem. Nevajadzētu pieprasīt tirgotājam aktīvi meklēt šādu ražotāja informāciju, piemēram, konkrētu produktu tīmekļa vietnēs. Lai patērētāji ilgizturības komercgarantiju nesajauktu ar juridisko atbilstības garantiju, uz saskaņotā marķējuma būtu jāizvieto atgādinājums patērētājiem, ka viņi gūst labumu arī no juridiskās atbilstības garantijas.
- (27) Nesenie ziņojumi liecina, ka patērētāji bieži vien nezina savas juridiskās tiesības, kas ietvertas Direktīvā (ES) 2019/771. Tāpēc saskaņotajā paziņojumā būtu jāatgādina patērētājiem par juridiskas atbilstības garantijas esamību un tās galvenajiem elementiem, tostarp garantijas minimālo ilgumu — diviem gadiem, un jāietver vispārēja atsauce uz iespēju, ka saskaņā ar valsts noteikumiem juridiskas atbilstības garantijas termiņš var būt ilgāks. Tas novērsīs iespējamību, ka šī informācija varētu tikt sajaukta ar informāciju par ilgizturības komercgarantiju.

- (28) Saskaņotais marķējums būtu jāizvieto labi redzamā veidā un jāizmanto tā, lai patērētāji viegli varētu noteikt, konkrēti uz kuru preci attiecas ilgizturības komercgarantija, kuru ražotājs bez papildu maksas piedāvā visai precei, un kuras termiņš pārsniedz divus gadus, piemēram, marķējumu uzliek tieši uz attiecīgās preces iepakojuma, marķējumu izvieto labi redzamā vietā plauktā, kurā atrodas preces ar šādu garantiju, vai arī marķējumu izvieto tieši blakus preces attēlam, ja preces pārdod tiešsaistē. Ražotāji, kuri piedāvā šādas ilgizturības komercgarantijas, paši var uzlikt saskaņoto marķējumu tieši uz konkrētās preces vai tās iepakojuma, lai gūtu labumu no komerciālām priekšrocībām. Tirgotājiem būtu jānodrošina, lai saskaņotais marķējums būtu skaidri redzams. Bez tam ar saskaņoto paziņojumu būtu jāsniedz patērētājiem vispārējs atgādinājums par juridiskām atbilstības garantijām, kas saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/771 ir piemērojamas visām precēm. Saskaņotais paziņojums būtu jāizvieto labi pamanāmā veidā, piemēram, tas varētu būt veikalā pie sienas vai pie kases izvietots skatienu piesaistošs plakāts, vai — ja preces pārdod tiešsaistē — vispārējs atgādinājums tā tirgotāja tīmekļa vietnē, kurš preces pārdod.

- (29) Būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz saskaņotā marķējuma un saskaņotā paziņojuma dizainu un saturu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹⁵.
- (30) Ņemot vērā Direktīvā (ES) 2019/771 noteikto minimālo divu gadu laikposmu, ko piemēro juridiskai atbilstības garantijai, un ņemot vērā to, ka daudzas produktu atteices rodas pēc minētā laikposma, tirgotāja pienākums ar saskaņoto marķējumu informēt patērētājus par ražotāja ilgzturības komercgarantijas esamību un ilgumu būtu jāpiemēro vienīgi tām ilgzturības komercgarantijām, kuru piedāvātais termiņš pārsniedz divus gadus. Turklāt ar saskaņoto marķējumu būtu arī jāatgādina patērētājiem, ka pastāv juridiskas atbilstības garantija.
- (31) Lai patērētājiem, salīdzinot preces pirms līguma noslēgšanas, būtu vieglāk pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu veikt darījumu, tirgotājiem būtu jāinformē patērētāji par ražotāja sniegtās ilgzturības komercgarantijas visai precei, — nevis konkrētiem preces komponentiem, — esamību un ilgumu.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (32) Ražotājam un pārdevējam vajadzētu būt iespējai piedāvāt citu veidu komercgarantijas un pēcpārdošanas pakalpojumus. Tomēr patērētājam saskaņotajā marķējumā sniegtajai informācijai par citām šādām komercgarantijām vai pakalpojumiem nevajadzētu maldināt patērētāju par ražotāja sniegtās ilgizturības komercgarantijas esamību un ilgumu, kura attiecas uz visu preci, kuru piedāvā bez papildu maksas un kuras ilgums pārsniedz divus gadus.
- (33) Lai patērētāji varētu pieņemt labāk informētus lēmumus un lai veicinātu konkurenci starp ražotājiem attiecībā uz tādu preču ilgizturību, kurām ir digitāli elementi, tirgotājiem, kas pārdod minētās preces, būtu jāinformē patērētāji par minimālo laikposmu, kādā ražotājs apņemas piegādāt programmatūras atjauninājumus šādām precēm, norādot vai nu laika sprīdi vai beigu datumu. Tāpat tirgotājiem, kas piedāvā digitālu saturu un digitālus pakalpojumus, būtu jāinformē patērētāji par minimālo laikposmu, kādā digitālā satura vai digitālā pakalpojuma sniedzējs apņemas nodrošināt programmatūras atjauninājumus, tostarp drošības atjauninājumus, kas nepieciešami, lai saglabātu digitālā satura un digitālo pakalpojumu atbilstību. Ar šo pienākumu būtu jānodrošina, ka patērētāji šādu informāciju saņem vienkāršā un skaidrā veidā, kas viņiem ļauj salīdzināt dažādus minimālos laikposmus. Tas neskar pienākumus, kas noteikti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Direktīvās (ES) 2019/770 un (ES) 2019/771, un attiecīgā gadījumā ar konkrētiem produktiem saistītos Savienības tiesību aktos. Informācija par programmatūras atjauninājumiem būtu jāsniedz veidā, kas nav maldinošs saskaņā ar Direktīvu 2005/29/EK. Tirgotājam vajadzētu būt pienākumam šādu informāciju sniegt tikai tad, ja ražotājs vai pakalpojumu sniedzējs šādu informāciju ir darījis pieejamu.

- (34) Saskaņā ar Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 6. panta 1. punkta m) apakšpunktu tirgotājiem ir pienākums, pirms līgums patērētājiem kļūst saistošs, sniegt patērētājiem informāciju par pēcpārdošanas pakalpojumu esamību un nosacījumiem, tostarp remonta pakalpojumiem, ja šādi pakalpojumi tiek sniegti. Papildus tam, lai patērētāji varētu pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu par darījuma veikšanu un izvēlēties preces, kuras ir vieglāk saremontēt, tirgotājiem attiecīgā gadījumā, pirms līgums kļūst patērētājiem saistošs, būtu jānorāda preces remontējamības indekss, ko nodrošinājis ražotājs un kā noteikts Savienības līmenī.
- (35) Lai nodrošinātu, ka patērētāji ir labi informēti par preču, ko tie iegādājas, remontējamību, ja remontējamības indekss nav noteikts Savienības līmenī, tirgotājiem būtu jāsniedz cita būtiska informācija par remontu, kuru ražotājs ir darījis pieejamu, piemēram, informācija par to rezerves daļu pieejamību, aplēstajām izmaksām un pasūtīšanas procedūru, kas nepieciešamas preču atbilstības saglabāšanai, par remonta un apkopes rokasgrāmatas pieejamību un remonta ierobežojumiem.

- (36) Tirgotājiem būtu jānodrošina patērētājiem saskaņotais marķējums, informācija par atjauninājumu sniegšanas minimālo laikposmu un remontu, kas nav remontējamības indeksa informācija, ja digitālā satura vai digitālā pakalpojuma ražotājs vai sniedzējs, kurš nav tirgotājs, dara pieejamu attiecīgo informāciju. It īpaši tirgotājam attiecībā uz precēm būtu jānodod patērētājiem informācija, kuru ražotājs ir sniedzis tirgotājam vai kā citādi paredzējis darīt patērētājam pieejamu pirms līguma noslēgšanas, to norādot tieši uz produkta, tā iepakojuma vai birkām un marķējumiem, un ar kuru patērētājs parasti iepazītos pirms līguma noslēgšanas. Nevajadzētu pieprasīt, lai tirgotājs aktīvi meklētu šādu ražotāja informāciju, piemēram, konkrētu produktu tīmekļa vietnēs. Vienlaikus ražotāju interesēs būtu proaktīvi sniegt šādu informāciju, lai varētu izmantot komerciālās priekšrocības.
- (37) Tirgotājiem attiecīgā gadījumā būtu jāinformē patērētāji par videi draudzīgu piegādes iespēju pieejamību, piemēram, par preču piegādi ar velokurjeriem vai elektrotransportlīdzekļiem vai par iespēju vienlaikus piegādāt vairākas preces kopā.
- (38) Ja saskaņā ar distances līgumu, ko slēdz, izmantojot elektroniskus līdzekļus, patērētājam ir pienākums maksāt, tirgotājam skaidri, nepārprotami un tieši pirms patērētājs izdara pasūtījumu būtu jāsniedz patērētājam informācija par saskaņoto marķējumu, ja tāds ir pieejams, lai patērētājs varētu šo informāciju ņemt vērā.

- (39) Direktīvām 2005/29/EK un 2011/83/ES arī turpmāk vajadzētu darboties kā “drošības tīklam”, kas nodrošina, ka visās nozarēs var saglabāt augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, papildinot ar konkrētām nozarēm un produktiem saistītus Savienības tiesību aktus, kuri prevalē tiesību normu kolīzijas gadījumā.
- (40) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt to, ka patērētāji var pieņemt labāk informētus lēmumus par darījumu veikšanu, lai tiktu veicināts ilgtspējīgs patēriņš, izskaust praksi, kas kaitē ilgtspējīgai ekonomikai un liedz patērētājiem izdarīt ilgtspējīga patēriņa izvēli, un nodrošināt, ka Savienības patērētāju tiesību aizsardzības tiesisko regulējumu piemēro labāk un konsekventi, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet problēmas Savienības mēroga būtības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (41) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁶ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (42) Lai veicinātu šīs direktīvas pareizu piemērošanu, ir svarīgi, ka Komisija atjaunina vadlīnijas par Direktīvām 2005/29/EK un 2011/83/ES, nolūkā ņemt vērā šīs direktīvas saturu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

¹⁶ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2005/29/EK

Direktīvu 2005/29/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta pirmo daļu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“ca) “preces” ir preces, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 5) punktā*;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).”;

b) pievieno šādus punktus:

- “o) “vidiskuma norāde” ir jebkurš ziņojums vai apgalvojums, kas nav obligāts saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem, jebkādā formā, tostarp teksts, ilustrēts, grafisks vai simbolisks atveidojums, piemēram, marķējumi, zīmolu nosaukumi, uzņēmumu nosaukumi vai produktu nosaukumi, saistībā ar komercpaziņojumu, un kas tieši vai netieši norāda, ka produktam, produktu kategorijai, zīmolam vai tirgotājam ir pozitīva ietekme uz vidi vai nav ietekmes uz vidi, vai ka negatīvā ietekme uz vidi ir mazāka nekā citu produktu, produktu kategoriju, zīmolu vai tirgotāju ietekme, vai tā ietekme laika gaitā ir uzlabojusies;
- p) “vispārināta vidiskuma norāde” ir jebkura vidiskuma norāde, kas sniegta rakstveidā vai mutvārdos, tostarp audiovizuālos medijos, un kas nav ietverta ilgspējas marķējumā, un ja norādes specifikācija nav skaidri un pamanāmi norādīta tajā pašā informācijas nesējā;
- q) “ilgspējas marķējums” ir jebkura brīvprātīgi izvietota publiska vai privāta uzticības zīme, kvalitātes zīme vai līdzīga zīme, kuras mērķis ir izcelt un popularizēt produktu, procesu vai uzņēmumu, atsaucoties uz tā vidiskuma vai sociālajiem raksturlielumiem, vai abiem, un nav obligāts marķējums, kas noteikts Savienības vai valstu tiesību aktos;

- r) “sertifikācijas shēma” ir trešās personas verificācijas shēma, kura apliecina, ka produkts, process vai uzņēmums atbilst noteiktām prasībām, kura ļauj izmantot atbilstīgu ilgtspējas marķējumu, un kuras noteikumi, tostarp prasības, ir publiski pieejami un atbilst šādiem kritērijiem:
- i) shēma saskaņā ar pārredzamiem, taisnīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem ir pieejama visiem tirgotājiem, kas vēlas un spēj izpildīt shēmas prasības;
 - ii) shēmas prasības izstrādā shēmas īpašnieks, apspriežoties ar attiecīgajiem ekspertiem un ieinteresētajām personām;
 - iii) shēma nosaka procedūras, kā rīkoties, ja netiek ievērotas shēmas prasības, un paredz tirgotāja lietotā ilgtspējas marķējuma atsaukšanu vai apturēšanu, ja netiek ievērotas shēmas prasības; un
 - iv) tirgotāja atbilstību shēmas prasībām uzrauga saskaņā ar objektīvu procedūru un to veic trešā puse, kuras kompetence un neatkarība gan no shēmas īpašnieka, gan tirgotāja ir balstīta uz starptautiskiem, Savienības vai valsts standartiem un procedūrām;

- s) “atzīts izcils vidiskais sniegums” ir vidiskais sniegums, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 66/2010*, vai valsts vai reģionālām EN ISO 14024 I tipa ekomarķējuma sistēmām un ko oficiāli atzīst dalībvalstīs, vai augstākā līmeņa vidiskais sniegums saskaņā ar citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem;
- t) “ilgizturība ” ir ilgizturība, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 13) punktā;
- u) “programmatūras atjauninājums” ir atjauninājums, kas nepieciešams, lai saglabātu preču ar digitāliem elementiem, digitālā satura un digitālo pakalpojumu atbilstību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/770** un Direktīvu (ES) 2019/771, tostarp drošības atjauninājums, vai funkcionalitātes atjauninājums;
- v) “patērējamā sastāvdaļa” ir jebkurš preces komponents, ko lieto atkārtoti un kas jāaizstāj vai jāpapildina, lai prece darbotos, kā paredzēts;

- w) “funktionalitāte” ir funkcionalitāte, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 9) punktā;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/770 (2019. gada 20. maijs) par dažiem digitālā satura un digitālo pakalpojumu piegādes līgumu aspektiem (OV L 136, 22.5.2019., 1. lpp.).”;

2) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) produkta galvenās īpašības, piemēram, tā pieejamība, ieguvumi, riski, izpildījums, sastāvs, vidiskie vai sociālie raksturlielumi, piederumi, apritīguma aspekti, tādi kā ilgizturība, remontējamība vai reciklējamība, garantijas apkalpošana un sūdzību izskatīšanas procedūra, izgatavošanas vai sniegšanas metode un laiks, piegāde, atbilde nolūkam, pielietojums, daudzums, sīks apraksts, ģeogrāfiskā un komerciālā izcelsme vai rezultāti, ko var gaidīt, to lietojot, vai ar šo produktu veikto testu vai pārbažu rezultāti vai būtiskas īpašības.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

- “d) vidiskuma norāžu sniegšana saistībā ar turpmāko vidisko sniegumu, ja nenorāda skaidras, objektīvas, publiski pieejamas un pārbaudāmas saistības, kas izklāstītas detalizētā un reālistiskā īstenošanas plānā, kurā ietverti izmērāmi un laikā ierobežoti mērķrādītāji un citi attiecīgi elementi, kas vajadzīgi, lai atbalstītu tā īstenošanu, piemēram, resursu piešķiršana, un kuru regulāri verificē neatkarīgs trešās puses eksperts, kura konstatējumus dara pieejamus patērētājiem;
- e) tādu ieguvumu reklamēšana patērētājiem, kuri ir nebūtiski un nav saistīti ar kādu no produkta vai uzņēmuma iezīmēm.”;

3) direktīvas 7. pantam pievieno šādu punktu:

“7. Gadījumos, kad tirgotājs sniedz pakalpojumu, kas salīdzina produktus un sniedz patērētājam informāciju par produktu vai to piegādātāju vidiskiem un sociāliem raksturlielumiem vai apritīguma aspektiem, tādiem kā ilgzturība, remontējamība vai reciklējamība, informācija par salīdzināšanas metodi, salīdzinātajiem produktiem un attiecīgo produktu piegādātājiem, kā arī par pasākumiem, kuri ieviesti minētās informācijas atjaunināšanai, tiek uzskatīta par būtisku informāciju.”;

4) direktīvas I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2011/83/ES

Direktīvu 2011/83/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. pantā iekļauj šādus punktus:

“14.a) “ilgizturības komercgarantija” ir ražotāja sniegta ilgizturības komercgarantija, kas minēta Direktīvas (ES) 2019/771 17. pantā, saskaņā ar kuru ražotājs visā minētās ilgizturības komercgarantijas derīguma laikposmā ir atbildīgs tieši patērētājam par preču labošanu vai nomaiņu saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/771 14. pantu, kad vien preces nesaglabā to ilgizturību;

14.b) “ilgizturība” ir ilgizturība, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 13) punktā;

14.c) “ražotājs” ir ražotājs, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 4. punktā;

14.d) “remontējamības indekss” ir indekss, kas izsaka preces piemērotību remontam un kas noteikts, pamatojoties uz Savienības līmenī noteiktām saskaņotām prasībām;

14.e) “programmatūras atjauninājums” ir bezmaksas atjauninājums, tostarp drošības atjauninājums, kas nepieciešams, lai saglabātu preču ar digitāliem elementiem, digitālā satura un digitālo pakalpojumu atbilstību saskaņā ar Direktīvām (ES) 2019/770 un (ES) 2019/771;”;

2) direktīvas 5. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) atgādinājums par preču juridiskās atbilstības garantijas esamību un tās galvenajiem elementiem, tostarp Direktīvā (ES) 2019/771 paredzēto minimālo divu gadu ilgumu, ko sniedz labi redzamā veidā, izmantojot šīs direktīvas 22.a pantā minēto saskaņoto paziņojumu;”;

b) iekļauj šādus punktus:

“ea) ja ražotājs bez papildu izmaksām patērētājam piedāvā ilgizturības komercgarantiju, kura attiecas uz visu preci un kuras ilgums pārsniedz divus gadus, un šo informāciju dara pieejamu tirgotājam, informācija par to, ka uz konkrēto preci attiecas šāda garantija, tās ilgums un atgādinājums par juridiskās atbilstības garantijas esamību, ko sniedz labi redzamā veidā, izmantojot 22.a pantā minēto saskaņoto marķējumu;

- eb) atgādinājums par digitāla satura un digitālu pakalpojumu juridiskās atbilstības garantijas esamību;
 - ec) attiecīgā gadījumā informācija par pēcpārdošanas pakalpojumu un komercgarantiju esamību un to nosacījumiem;
 - ed) attiecībā uz precēm ar digitāliem elementiem, uz digitālo saturu un uz digitāliem pakalpojumiem — ja ražotājs vai pakalpojumu sniedzējs šo informāciju dara pieejamu tirgotājam, — minimālais laikposms, kas izteikts, vai nu norādot laika sprīdi, vai beigu datumu, kādā ražotājs vai pakalpojumu sniedzējs nodrošina programmatūras atjauninājumus.”;
- c) pievieno šādus punktus:
- “i) ja piemērojams – preču remontējamības indekss;
 - j) ja i) apakšpunkts nav piemērojams un ar noteikumu, ka ražotājs informāciju dara pieejamu tirgotājam, — informācija par to rezerves daļu pieejamību, aplēstajām izmaksām un pasūtīšanas procedūru, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu preču atbilstību, par remonta un lietotāja rokasgrāmatas pieejamību, un par remonta ierobežojumiem.”;

3) direktīvas 6. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) noteikumi par maksāšanu, piegādi, tostarp par videi draudzīgām piegādes iespējām, ja tādas ir pieejamas, par izpildi, laiku, līdz kuram tirgotājs apņemas piegādāt preces vai sniegt pakalpojumus, un attiecīgā gadījumā kārtība, kādā tirgotājs izskata sūdzības;”;

b) punkta l) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“l) atgādinājums par juridiskas preču atbilstības garantijas esamību un tās galvenajiem elementiem, tostarp Direktīvā (ES) 2019/771 paredzēto minimālo divu gadu ilgumu, ko sniedz labi redzamā veidā, izmantojot šīs direktīvas 22.a pantā minēto saskaņoto paziņojumu;”;

c) iekļauj šādus punktus:

“la) ja ražotājs bez papildu maksas patērētājam piedāvā ilgizturības komercgarantiju, kura attiecas uz visu preci un kuras ilgums pārsniedz divus gadus, un šo informāciju dara pieejamu tirgotājam, informācija par to, ka uz konkrēto preci attiecas šāda garantija, tās ilgums un atgādinājums par juridiskās atbilstības garantijas esamību, ko sniedz labi redzamā veidā, izmantojot 22.a pantā minēto saskaņoto marķējumu;

- lb) atgādinājums par digitāla satura un digitālu pakalpojumu juridiskās atbilstības garantijas esamību;
- lc) attiecībā uz precēm ar digitāliem elementiem, uz digitālo saturu un uz digitāliem pakalpojumiem — ja ražotājs vai pakalpojumu sniedzējs šādu informāciju dara pieejamu tirgotājam, — minimālais laikposms, kas izteikts, vai nu norādot laika sprīdi, vai beigu datumu, kādā ražotājs vai pakalpojumu sniedzējs nodrošina programmatūras atjauninājumus.”;
- d) pievieno šādus punktus:
 - “u) ja piemērojams – preču remontējāmības indekss;
 - v) ja u) apakšpunkts nav piemērojams un ar noteikumu, ka ražotājs informāciju dara pieejamu tirgotājam, — informācija par to rezerves daļu pieejamību, aplēstajām izmaksām un pasūtīšanas procedūru, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu preču atbilstību, par remonta un lietotāja rokasgrāmatas pieejamību, un par remonta ierobežojumiem.”;

4) direktīvas 8. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Ja saskaņā ar distances līgumu, ko slēdz, izmantojot elektroniskus līdzekļus, patērētājam ir pienākums maksāt, tirgotājs patērētājam skaidri un nepārprotami, un tieši pirms patērētājs izdara pasūtījumu, sniedz 6. panta 1. punkta a), e), la), o) un p) apakšpunktā minēto informāciju.”;

5) Direktīvas V nodaļā iekļauj šādu pantu:

“22.a pants

Saskaņotais paziņojums un saskaņotais marķējums

1. Lai patērētāji būtu labi informēti un viegli varētu saprast savas tiesības visā Savienībā, informācijas sniegšanai tiek izmantots saskaņotais paziņojums, ievērojot 5. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 6. panta 1. punkta l) apakšpunktu, un saskaņotais marķējums tiek izmantots informācijas sniegšanai, ievērojot 5. panta 1. punkta ea) apakšpunktu un 6. panta 1. punkta la) apakšpunktu.
2. Līdz ... [18 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka 1. punktā minētā saskaņotā paziņojuma dizainu un saturu.

3. Saskaņotajā paziņojumā ietver galvenos juridiskās atbilstības garantijas elementus, tostarp Direktīvā (ES) 2019/771 paredzēto garantijas minimālo divu gadu ilgumu, un vispārēju atsauci uz iespējamību, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem juridiskās atbilstības garantijas termiņš var būt ilgāks.
4. Līdz ... [18 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka 1. punktā minētā saskaņotā marķējuma dizainu un saturu.
5. Saskaņotais paziņojums un saskaņotais marķējums ir tāds, ko patērētāji var viegli atpazīt un saprast, savukārt tirgotāji — viegli lietot un reproducēt.
6. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27.a pantā.”;

6) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“27.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā Komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011* nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

3. pants

Komisijas ziņojuma sniegšana un pārskatīšana

Līdz ... [90 mēneši no šīs grozās direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

Minētajā ziņojumā iekļauj novērtējumu par šīs direktīvas ieguldījumu patērētāju tiesību stiprināšanā, jo īpaši par saskaņotā marķējuma un saskaņotā paziņojuma efektivitāti attiecībā uz ilgizturības komercgarantiju pieejamības uzlabošanu un patērētāju izpratni par tām, kā arī patērētāju informētību par viņu tiesībām, kas izriet no juridiskās atbilstības garantijas. Turklāt ziņojumā izvērtē šīs direktīvas vispārējo ieguldījumu patērētāju līdzdalībā zaļās pārkārtošanās procesā un direktīvas ietekmi uz tirgotājiem.

Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno attiecīgus leģislatīvo aktu priekšlikumus.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ... [24 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no ... [30 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja

PIELIKUMS

Direktīvas 2005/29/EK I pielikumu groza šādi:

1) iekļauj šādu punktu:

“2.a. Ja izvieto tādu ilgtspējas marķējumu, kas nav balstīts uz sertifikācijas shēmu vai ko nav noteikušas publiskas iestādes.”;

2) iekļauj šādus punktus:

“4.a. Ja sniedz vispārinātu vidiskuma norādi, attiecībā uz kuru tirgotājs nespēj pierādīt atzītu izcilu vidisko sniegumu, kas saistīts ar šo norādi.

4.b. Ja sniedz vidiskuma norādi attiecībā uz visu produktu vai visu tirgotāja uzņēmumu, taču norāde attiecas tikai uz konkrētu produkta aspektu vai tirgotāja uzņēmuma specifisku darbību;

4.c. Ja, pamatojoties uz siltumnīcefekta gāzu emisiju kompensēšanu, sniedz norādi, ka siltumnīcefekta gāzu emisiju ziņā produktam ir neitrāla, samazināta vai pozitīva ietekme uz vidi.”;

3) iekļauj šādu punktu:

“10.a. Ja kā īpašu tirgotāja piedāvājuma iezīmi pasniedz tādas prasības, kas visiem attiecīgās produktu kategorijas produktiem Savienības tirgū ir noteiktas ar likumu.”;

4) iekļauj šādus punktus:

- “23.d. Ja noklusē patērētājam informāciju par to, ka kāds programmatūras atjauninājums negatīvi ietekmēs preču ar digitāliem elementiem darbību vai digitālā satura vai digitālo pakalpojumu izmantošanu.
- 23.e. Ja programmatūras atjauninājumu norāda kā nepieciešamu, taču faktiski tas vienīgi uzlabo funkcionalitātes īpašības.
- 23.f. Ja sniedz jebkādu komercpaziņojumu saistībā ar preci, kurā ir iestrādāta preces ilgizturību ierobežojoša funkcija, lai gan tirgotājam ir pieejama informācija par attiecīgo funkciju un tās ietekmi uz preces ilgizturību.
- 23.g. Ja nepatiesi norāda, ka precei normālos lietošanas apstākļos ir konkrēta ilgizturība lietošanas laika vai intensitātes ziņā.
- 23.h. Ja apraksta preci kā tādu, ko iespējams remontēt, taču tas neatbilst patiesībai.
- 23.i. Ja mudina patērētāju nomainīt vai papildināt preces patērējamās sastāvdaļas agrāk, nekā tas ir nepieciešams tehnisku iemeslu dēļ.
- 23.j. Ja noklusē informāciju par preces funkcionalitātes pasliktināšanos gadījumā, ja izmanto tādas patērējamās sastāvdaļas, rezerves daļas vai piederumus, ko nenodrošina sākotnējais ražotājs, vai ja nepatiesi norāda, ka notiks šāda preces funkcionalitātes pasliktināšanās.”.